

**'MIJN MAN VERTELDE ME
LATER DAT HIJ IN Z'N HOOFD
AL BEZIG WAS MET LIEDJES
VOOR MIJN BEGRAFENIS'**

in mijn lijf hadden gepompt. Hierdoor kreeg ik een delier: acute verwardheid. Ik was volkomen de weg kwijt: ik dacht dat mijn tijdelijke stoma een pizza was en de uiteinden ervan zongedroogde tomaten, die op mijn buik waren vastgenaaid. Ook zag ik Apache-vliegtuigen uit Iran boven mijn hoofd die me kwamen begroeten. Verpleegkundigen hebben me uiteindelijk moeten vastbinden, omdat ik alle slangetjes en mijn stoma lostrok. Mijn familie was gewaarschuwd dat ik zo verward kon reageren, maar het was voor hen alsnog heel heftig om te zien. Ik was zo wanhopig, achterdochtig en boos op iedereen. Ik heb me vooral afgereageerd op mijn man, tegen wie ik steeds riep dat hij weg moest en dat ik hem niet lief meer vond. Ook konden de verpleegkundigen in mijn ogen niets goed doen. Ik weet dat ik me zo gedroeg omdat ik een delier had, maar heb me hier later erg voor geschaamd. Ik dacht: ik kan me hier nooit meer vertonen, ik heb me zo misdragen."

GEEN PERSOON MEER

"Uiteindelijk heb ik anderhalve maand op de intensive care gelegen en drie weken op de verpleegafdeling. Het voelde alsof me daar alles is afgenomen: ik had een stoma, moest op een po, in een tillift en in een rolstoel, en ik mocht geen kleren dragen omdat de artsen elk moment bij mijn wonden

moesten kunnen. Het ziekenhuis was zo bezig me op te lappen dat ik voor hen geen persoon meer was. Het draaide alleen maar om uitslagen en scans. Daarna heb ik ruim een jaar moeten revalideren. Pas toen heb ik de nazorg gekregen die me hielp alles geestelijk te verwerken."

LITTEKENS

"Helemaal herstellen doe ik nooit meer. De vaten in mijn lijf zijn zo beschadigd dat ik altijd pijn zal houden en mijn energiepeil nooit meer optimaal zal zijn. Ik heb door een zenuwbeschadiging een klapvoet gekregen, delen van mijn lichaam zijn afgestorven waardoor een vinger geamputeerd moest worden en vanwege het doorliggen heb ik een huidtransplantatie op mijn billen moeten ondergaan. Ook zit mijn lijf onder de littekens door de vele operaties, waardoor ik niet meer naar de sauna durf of een bikini durf te dragen. Sporten lukt niet meer en mijn werk als sociaal-psychiatrisch verpleegkundige, waar ik zo van hou, kan ik slechts nog parttime doen. Maar het allerergste is: door die medische nalatigheid is mijn droom om zelf een kindje te krijgen, kapotgemaakt. Mijn lichaam heeft het zo zwaar te verduren gehad, dat de artsen me al snel na de operatie vertelden dat ik de eerste drie tot vijf jaar niet zwanger mocht worden. Ik dacht eerst nog: dat zal wel loslopen,

hiervoor was ik toch juist geopereerd? Maar vervolgens kreeg ik het advies om mijn biologische kinderwens helemaal opzij te zetten. Ze waren bang dat ik een zwangerschap niet zou overleven."

ADOPTIETRAJECT

"Natuurlijk was ik boos en verdrietig. Doordat die artsen niet goed hadden opgelet, moest ik mijn diep gekoesterde wens opgeven. Joost zei echter: 'Ik ben je al een keer bijna kwijtgeraakt, ik wil dat niet nog een keer riskeren. Misschien moeten we dus naar andere mogelijkheden kijken.' Ik wist dat ik net zo veel van een baby zou kunnen houden die niet in mijn buik zou hebben gezeten, als van een biologisch kind. Uiteindelijk besloten we dus een kindje te adopteren. Dit jaar kwam onze grootste wens uit: we hebben een zoon gekregen, ons wonder dat ons weer een toekomst heeft gegeven. Ik zal nooit vergeten wat er is gebeurd. Er gaat geen dag voorbij dat ik er niet aan denk of dat ik er niet lichamelijk mee wordt geconfronteerd, maar ons kindje verzacht alle pijn en heelt alle wonden. Het voelt alsof ik aan een nieuw hoofdstuk ben begonnen. Ik ben nu geen patiënt meer, maar een moeder. Na drie heel zware jaren gaan we eindelijk weer een mooie tijd tegemoet." COSMO

WAT IS ENDO-METRIOSE?

Endometriose is een ziekte waarbij het baarmoederslijmvlies ook buiten de baarmoeder groeit, op plekken als de eierstokken, darmen en blaas. Dit kan voor ontstekingen en klachten zorgen, zoals heftige buik- en rugpijn, bloedverlies, pijn bij de sex, vermoeidheid en verminderde vruchtbaarheid. Zeker tien procent van de vrouwen in Nederland heeft endometriose, maar niet iedereen krijgt er last van. De klachten verdwijnen bij het doorslikken van de pil en tijdens een zwangerschap.